

*

Endvidere ønsker *Kirkeligt Centrum* at knytte bemærkninger til følgende paragraffer i lovforslaget:

§ 2, stk. 3, sidste del – om fælles menighedsråd for to eller flere sogne

Følgende tilføjelse foreslås:

»Biskoppen kan godkende et andet antal af medlemmer og en anden fordeling af dem, hvis et flertal i hvert af de berørte råd ønsker det.«

Eksempel:

I et 3-sogns pastorat med 18 menighedsrådsmedlemmer fordeler antallet af menighedsrådsmedlemmer sig således: Hovedsogn: 6 – Annekssogn A: 6 – Annekssogn B: 6.

Hvis de tre sogne ønsker at have fælles menighedsråd, dikterer lovforslaget følgende sammensætning: 7 menighedsrådsmedlemmer, fordelt med: Hovedsogn: 4 – Annekssogn A: 2 – Annekssogn B: 1!

De to annekssogne mistede for 25 år siden deres præst og præstegård. Det vil opleves helt urimeligt, om de nu også skal miste 9 menighedsrådsmedlemmer og tilsammen være i mindretal i forhold til hovedsognet.

En langt bedre fordeling i et fælles menighedsråd ville være: Hovedsogn: 4 – Annekssogn A: 3 – Annekssogn B: 2.

§ 22, stk. 6 – »Fællesmøder indkaldes og ledes af formanden for hovedsognets menighedsråd« – bør have følgende tilføjelse:

», hvis ikke et fællesmøde beslutter noget andet.«

I et 3-sogns pastorat er der god erfaring med at lade indkaldelse og ledelse gå på skift mellem 3 menighedsrådsformænd + 1 præstegårdsudvalgsformand + 1 præst.

*

Generelle betragtninger om ordvalget i lovforslaget – samt om provstiuvalgene:

§ 1, stk. 1 – sognets eller kirkedistriktes anliggender styres af menighedsrådet

Sprogligt skurrer det i vore øren, når ordet »styres« bruges om menighedsrådsarbejdet. Anliggendet for et menighedsråd er efter *Kirkeligt Centrum*s opfattelse ikke »styring«, men derimod tjeneste og forvaltning. At »have styr på« noget betyder at have magt over det – men magten skal i folkekirken spredes så langt ud som overhovedet muligt for at modvirke centralistiske tendenser.

Kirkeligt Centrum ønsker i øvrigt langt større frihed lagt ud til de enkelte menighedsråd, således at menighedsrådenes ansvar i højere grad opleves som noget reelt. *Kirkeligt Centrum* tillader sig her at henvise til et forslag om ændring af provstiuvalgenes struktur, som et udvalg under landsbestyrelsen udarbejdede i oktober 1992. I dette forslag drages konsekvenserne af, at økonomisk ansvar og kompetence flyttes ud i de enkelte menighedsråd, hvorved provsterne kunne frigøres til andre og mere vigtige opgaver.

Kirkeligt Centrum har sendt forslaget til Kirkeudvalget den 5. oktober 1992.

*

Vedr. Lovforslag L 142 af 12. januar 1994: Lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi og lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde – har *Kirkeligt Centrum* følgende bemærkninger:

Pkt. 12 i ændringsforslaget – som vedrører ændring af § 26, stk. 1 – valg til provstiuvalg

Kirkeligt Centrum foreslår, at valg til provstiuvalg udsættes ét år i forhold til de gældende regler.

Herved gives der nyvalgte menighedsrådsmedlemmer mulighed for at gøre sig fortrolige med, hvad et provstiuvalg er; desuden er muligheden for at tilegne sig kendskab til de opstillede kandidater til provstiuvalget større.

Som valget foregår nu er det for mange menighedsrådsmedlemmers vedkommende uoverskueligt og fremmedgørende, naturligvis først og fremmest for de nyvalgte rådsmedlemmer, som på valgtidspunktet kun har siddet i menighedsråd 3-4 mdr.

På *Kirkeligt Centrum*s vegne

Keld Schelander